

— Ne govorimo o tom! Još i sada za njom uzdišem kadagod je se sjetim; a uzdisat ću dokle budem živ! Takve su mi uspomene u ovom času neugodne...

— Pa dobro. Samo sad ti meni, Alfonso, reci, kako su vruga mogli ljudi, kao što su mletački senatori, stvarati i proglašivati zaključke poput onih, što si mi malo prije naveo? Ne mogu da si protumačim takvu premudrost!

— Ne možeš da protumačiš, a ipak je to jednostavna stvar. Uzmimo zadnji onaj zakon, što sam spomenuo. Ključ premudrosti, koja je na sramotu našega zakonodavstva rodila one propise, sastoji se u tome, što, kad bi se ljudi u provinciji mogli gostiti po miloj volji, i kad bi im bilo slobodno žrtvovati napomenutu plemenitu perad, ne bi uopće dolazilo nešto takova na mletačko tržište! Eto, to ti je ključ njihovoj premudrosti! Nisu tu po srijedi bili nikakvi plemeniti razlozi, već puka sebičnost!

— Ja se, dragi moj Alfonso, samo divim tvome oštromlju i lakoći, kojom si taj ključ našao. Vrijedi da i opet pijemo u tvoje cijenjeno zdravlje. Živio Alfonso!

— Živio Marko! Dao Bog, da se i opet skoro sastanemo pod ovim tvojim gostoljubivim krovom!

— Vrlo rado! Ali, u interesu tvoga i moga ugleda, bilo bi poželjno da nešto ovakova udesimo jednom i na tvojoj galiji. Znaš, ljudi su ljudi, pa rado sumnjiče...

— Jest, pravo veliš! Ja ću te već pozvati! Oh, ja te moram pozvati!... Svakako te moram pozvati! Ali, vidiš, ja ovako divne večere, ne bih ni znao ni mogao da ti priredim na brodu! Ti, i tvoja družina razumijete se u to kao pravi majstori...

— Ne treba, Alfonso, bogzna što! Toliko da zatučemo zajedno jednu večer...

— Znam, shvaćam te ja dobro. Ja te dapače već sada pozivam za onaj dan, kad će moji mornari, jer itako nemaju drugoga posla dok smo na sidru pod gradom, izvući iz utrobe morske kakvu oboritu plemenitu ribu. Vrše su već u moru!

— Valjda se ne nadaš da će plemenitu ribu privući u vrše guba, koju stresaju svako jutro tvoji galijoti!

— Bog s tobom, Marko! Nisu vrše odmah do galije. One su spuštene podalje, izvan luke... A ja te ozbiljno pozivam već sada, i ti ćeš me uvelike počastiti, ako dođeš... Imam vrijedna kuhara na »Stelli«. Ali, kad će to biti, zavisi o prilikama, u prvom redu o lovu...